

יצאהי אה"צ לת"א להשתתף בפתיחת כועצה השבעים של ההסתדרות, נוכח קהל רב באולם הבימה כאילו זו הייתה ועידה. באו שני אורחים: הוקון לי - מנורבגיה, ידיד נאמן, ואורבין שליח פועלי ארה"ב באירוסה, העוסק במלחמה בקומוניסטים. נאומו של לבון היה מלוסס וחקיף. יגאל נכסל - המשיך וויכוח עם גייססקל, שלא היה מקומו במועצה זו. חזן דרש אחווה וכוהמות פועלית - אבל הסלה אחדות לא יצאה מפיו. גם גינה בחריפות מדיניות ארה"ב במח"ת - אבל אין ספק שנשאר ארוק באמונתו האבסורדית שרוסיה היא מרכז המהפכה העולמית וההגשמות הסוציאליסטיות. מקי לא העיזה להפריע - היו רק שיטועים רמים אחדים - כי ידעו שיזרקו אותם מהאולם. רק בכנסת הם יכולים להתחזק, כי סיעות המיעוט שוכרות עליהן.

6.12.56, יום ה' ב' סבט

בא אצלי גיורא. המזכירות הסתדרות. סבור שהעבודה תסתיים, אבל לבון מחריף היחסים עם אנשי חיסה. יש להשלים "רוח טובה" בקרה החברית ולהכיל כיבוש היצר על כל אחד. הדבר יעשה בישיבות המזכירות הקרובה.

הזמנתי את יגאל אלון וגלילי לשיחה - אברר אם יש סיכוי להצטרפות לאחור.

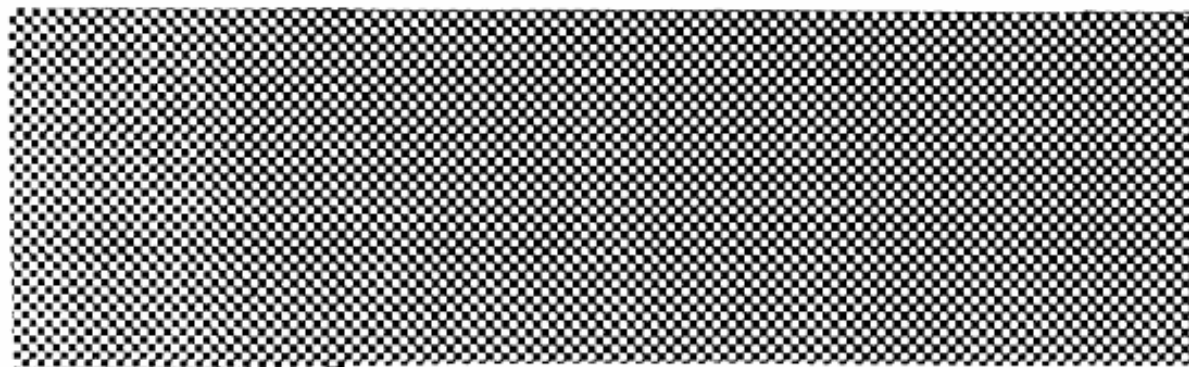
- אה"צ חזר משה מבגישחו עם ברנס באל-עריש. עם ברנס היו גם חודי ואמריקני. את משה ליווה מורלה. השיחה נמשכה 3/4 שעה. והתנהלה בסוף ידידותי. ברנס לא ידע אם מצרים עברו את החעלה, יתכן שיש להם סטרוליס, הוא ידבר על כך עם עאמר. במגישת הבאה יוכל אולי להגיד דברים יותר ברורים בענין זה. הוא סבור להפקידו הוא רק צבאי, כל ענין מדיני שייך להמרסילד.

בתחילת השיחה הטליט שכטינני תהיה רק ארטיניסטרציה אזרחית מצדית, ולא צבא. ימצא רק כוח או"מ. במסך השיחה כאילו התחרט על שאמר זאת. מתכוון לסלול חכביסים שנחרסו ויעשה העבודה ע"י אנשי צבא מצרים. ביקש מהמצרים אזרחים, אבל הם טרבו. משה ערער על כך, אמר שיש לו הוראה כזו ועליו להתקרב במהירות. ברנס אמר שהמצרים רוצים לשלוח יחידה רמואית לחמש גומות. משה הסכים לכך - כי זהו דבר חד פעמי וגם הציע לעזור ולשתף פעולה עם היחידה המצרית.

לדעת ברנס אין המצרים להוסיף להיכנס לסיני. בענין הריסת הבארות קיבל ידיעה ממנה"ח שלנו שמשה יחן לו כל האינפורמציה, אבל משה אמר שלא קיבל הידיעות מסר הבטחון לפני נסעו לפגישתו. ברנס שאל על הנפט, אך לא שאל כלום על דרוס סיני. משה עורר שאלת היוגוסלבים. ברנס התנצל שאין לו אחרים, הרגיע אותו שלא יעשו כלום כי הם כמומים למרותו. הודיע שבסוף השבוע הבא יהיה בירושלים. משה הציע לו שיפגש אחי ברנס חסכים, אם כי העיר שוב שאינו עוסק במדיניות. משה הציע קביעה קצין קשר וגם ברנס הציע זאת. חוסכם שישלח קצין קשר, מאחד המסקינים לשבת במטכ"ל שלנו. הרגש של משה שברנס נחפז. עומד לנסוע לנ.י. מקפיד על ההבחנה בין ענינים צבאיים ובין ענינים מדיניים.

היו המון עתונאים וצלמים. גם טלביזיה. ברנס נשאל אם ישראל מקיימת

החלטת או"מ. תשובתי הייתה: זוהי שאלה מדינית ואין עליו לענות.

- בחמש באו אלי למי הזמנתי יגאל אלון וישראל גלילי. דיברתי על איהוד.

יגאל רשם ראשי פרקים - והם בחיקי.

- בערב נחקבלו המברקים מאבן על שיחתו אחטול עם הסרשילד. המזכל חובע
סינוי כללי (כלי עוז והמיצרים לפי טעה) עד 14 בדצימבר, זחו חיוט שעליו
הודיעו הצרפתים והבריטים על סינויים הסוכי.

7.12.56, יוט ו', ג' טבת

[[חסוי]]

- אח"כ שיחה ארוכה עם הוקין לי מנורביי. מפלגה העבודה כבר שלטה 11 שנה
וכוחה עולת מבחירות לבחירות, אבל "עובדי הרוח" (אנטי הצואר חלבן") הם לא
לסועלים, ומספרם חולך וגדול. הם שואפים לבטל הזקלאות, כי האדמה בבנוניח
ודלח ואינה מכניסה, ולמתח החעשית. מקום גדול חופס הדיג ועוד יותר הסמנוה.